

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Ловеч, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Д. ШОЛЕКОВА

при участието на секретаря Преслав В. Петров
като разгледа докладваното от МАРИЯ Д. ШОЛЕКОВА Административно
наказателно дело № 20224310200878 по описа за 2022 година

С наказателно постановление № 22-0906-000840/31.08.2022 год.на Д.П.Д.,
Началник група сектор ПП към ОД на МВР-Ловеч, е наложена на основание
чл. 53 от ЗАНН и чл.182,ал.1,т.6 глоба в размер на 700 лева и лишаване от
право да управлява МПС за срок от 3 месеца на В. Л. Л. от гр.Д.,
ЕГН:*****, за това, че на 26.05.2022 год. в 14:33 часа в община Ловеч,
на ПП I-4, с.С., с посока на движение към гр.В. е управлявал л.а.“Ф.“ с рег.№
* **** *, собственост на „В.К.В.“ ООД, със скорост 103 км/ч, при
максимално разрешена за населено място 50 км/ч, въведено с пътен знак Д-
11. Превишението от 53 км/ч, след приспаднал толеранс от минус 3% е
констатирано със система за видеоконтрол СПУКС ARH CAM S1 с
№11743с0, заснемаща и записваща дата, точен час на нарушението и
регистрационен номер на МПС и е показано със снимков материал
№11743с0/0242405. АУАН е съставен по преписка № 906р-1627/21г. с
нарушение №12983 в отсъствие на нарушителя, след като е поканен и е
попълнена декларация по чл.188 от ЗДвП от водача на МПС, което
представлява нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП. С НП са отнети на основание
Наредба №I-з-2539 на МВР общо 12 контролни точки.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят В.
Л. Л., който го обжалва чрез адв.А. в срок и излага, че същото е
незаконосъобразно, необосновано и неправилно, като оспорват легитимността

на съставителя на НП, считат, че не е отчетена максимално допустимата грешка при измерване на скоростта, както и че мястото за контрол не е сигнализирано, не присъства знак за ограничение на скоростта В26, не е дадена възможност на жалбоподателя да се запознае с информацията, касаеща нарушението, като снимковия материал му е показан за секунди, не е ясно дали е съставен протокол за разположението на видеосистемата и снимка към него, не е извършена преценка от наказващият орган дали са налице основанията за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Поради изложеното моли съда да отмени обжалваното НП, алтернативно ако не сподели възраженията, да приеме, че е налице маловажен случай на нарушение, като присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, не се явява и адв.Е.А.. Представени са писмени бележки.

Ответникът-ОД на МВР-Ловеч,сектор ПП,редовно призован не изпраща представител. В придружително писмо, с което е изпратена жалбата и материалите по преписката е изразено становище за потвърждаване на НП, като е направено възражение относно размера на разноските при уважаване на жалбата.

От събраните по делото писмени доказателства,от показанията на свидетелите В. Д., И. С. и С. С.,от становището на процесуалния представител на жалбоподателя, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 25.07.2022 год. бил съставен Акт № 174261 за установяване на административно нарушение от свид. В. Д., в присъствието на свид.И. С. и С. С., срещу В. Л. Л., за това, че на 26.05.2022 год. в 14:33:56 часа на ПП I-4, км.24+500, с.С., с посока на движение към гр.В. е управлявал л.а.“Ф.“ с рег.№ * **** **, собственост на „В.К.В.“ ООД, със скорост 103 км/ч, при максимално разрешена за населено място 50 км/ч, въведено с пътен знак Д-11. Превишението от 53 км/ч, след приспаднал толеранс от минус 3% е констатирано със система за видеоконтрол СПУКС ARH CAM S1 с №11743с0, заснемаща и записваща дата, точен час на нарушението и регистрационен номер на МПС и е показано със снимков материал №11743с0/0242405. АУАН е съставен по преписка № 906р-1627/21г. с нарушение №12983 в отсъствие на нарушителя, след като е поканен и е

попълнена декларация по чл.188 от ЗДвП от водача на МПС, което представлява нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП. По съставения акт жалбоподателят е вписал, че ще направи писмено възражение. Същото е постъпило в ОД на МВР-Ловеч и е приложено към преписката. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното наказателно постановление.

Актосъставителят и свидетелите по акта в с.з.поддържат отразените в акта констатации, като дават обяснения за начина на констатиране на нарушението и процедурата по съставяне на АУАН.

При така установената фактическа обстановка съдът приема следното:

АУАН и НП са издадени от компетентни лица, видно от приложената към преписката заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

Жалбоподателят е санкциониран за това, че като ползвател и водач на посочения автомобил на 26.05.2022 г. е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, като е управлявал автомобила със скорост над максимално разрешената 50 км/ч за населено място.

Спазен е и срока по чл.34 от ЗАНН, тъй като тъй като нарушителят не е бил известен към момента на извършване на нарушението и фиксиране на скоростта. Контролните органи са получили данни за собствеността на автомобила след обработване на информацията от системата за контрол на скоростта, след което по рег.номер на автомобила са установили собственика му. Установено е, че собственик на автомобила е „В.К.В.“ ООД, а ползвател и водач към момента на извършване на нарушението е жалбоподателят Л., който е попълнил декларация по чл.188 от ЗДвП/л.11/, в която е отразил, че лично той е управлявал л.а. с рег. № * **** ** на 26.05.2022 г. около 14.33 часа. Спазена е процедурата и са изпратени до съответната дирекция на МВР за връчване снимковия материал, декларация по чл.188 от ЗДвП, както и покана за явяване на нарушителя за съставяне на АУАН. Видно от приложеното копие на покана/л.11/ жалбоподателят Л. е получил поканата за съставяне на АУАН на 06.07.2022 г., но не се е явил, поради което съдът приема, че не е налице нарушение на процедурата по съставяне на акта и същият правилно е съставен при условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН в отсъствие на жалбоподателя.

Съдът намира, че при издаването на обжалваното НП не са допуснати сочените в жалбата и писмените бележки нарушения. От формална страна АУАН и НП отговарят на всички изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, като е описано точно извършеното от жалбоподателя административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, като е посочено, че автомобилът е управляван със скорост 103 км/ч при разрешена скорост от 50 км/ч, т.е. превишение от 53 км/ч, като е представена като доказателство разпечатка от използваното техническо средство, от която се установява, че разрешената скорост за пътния участък е 50 км/ч и тя произтича от п.з. Д-11, което е в съответствие и с представения снимков материал и зададената скорост в протокола за използване на АТСС/л.14/. Посочено е и мястото на извършване на нарушението – землището на с.С., ПП I-4, км.24+500, което е именно този пътен участък, автоматично изписан в снимковия материал, както и в протокол за използване на АТСС/л.14/. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал, в който изрично е отразено, че превишената скорост е 106 км/ч, а в АУАН и НП е приспаднал автоматично 3% толеранс при посочване на превишението, т.е. при издаване на НП наказващият орган е взел предвид допустимата грешка на техническото средство при изчисляване на превишението на скоростта, поради което не се споделят възраженията в жалбата. Направено е пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Правилна е и квалификацията на нарушението, тъй като именно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП е специалният текст, въз основа на който се санкционират водачите на МПС за управление със скорост над разрешената за населено място 50 км/ч и това ограничение не произтича от пътен знак В-26, а от обстоятелството, че мястото на нарушението попада в населено място – с.С. и важи скорост от 50 км/ч., видно от представената схема на пътния участък/л.18/. Поставянето на п.з.В26 по чл.21, ал.2 от ЗДвП се изисква само, ако в конкретен пътен участък е необходимо да се въведе скорост, различна от посочената в ал.1.

Безспорно установено е по делото, че управляваният от жалбоподателката автомобил е бил засечен с техническо средство - преносима система за контрол на скоростта на МПС тип „ARH CAM S1”, одобрена на 07.09.2017 год., със срок на валидност до 07.09.2027 год., която фиксира скоростта на превозното средство, регистрационен номер, датата и

точния час, посоката на движение и др. В тази връзка по делото са приети и вложени като доказателство по делото - удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 издаден от БИМ на 07.09.2017 г. със срок на валидност 07.09.2021 г., протокол за проверка № 21-С-ИСИС от 13.07.2021 год., от който се установява по безспорен начин техническата годност на използваното в случая техническо средство, както и че посочения в НП номер на техническото средство – 11743с0 всъщност е фабричният номер на средството за измерване. Видно от НП вида, наименованието и номера на техническото средство присъства, като от приложената разпечатка от мобилната система за контрол на скоростния режим също е видно и точното наименование на използваната система, видно е, че е посочено и мястото на извършване на нарушението.

Съдът намира, че в случая са спазени изискванията на Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г., като в тази връзка по делото АНО е представил Протокол с рег. № 906р-4586 с дата на използване 26.05.2022 г. по описа на Сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР гр. Ловеч, удостоверяващ използването на споменатото мобилно техническо средство на 26.05.2022 г., от който е видно къде е било разположено техническото средство, в какъв режим е работело същото, посока за задействане, т.е. спазени са изискванията на чл.10 от наредбата. Представена и снимка относно разположението на системата за видеоконтрол. Съдът намира за правилно, че в случая е издаден АУАН, а не ЕФ, тъй като за нарушението вменено във вина на жалбоподателя е предвидено наказание лишаване от правоуправление. Не се споделят възраженията относно представения протокол за използване на АТСС, тъй като в него изрично е посочено мястото на нарушението - с.С., ПП I-4, км.24+500, като от свидетелските показания се установява, че камерата е била насочена посока гр. С., но заснема движението на автомобили и в двете посоки, както приближаващите се, така и отдалечаващите се. Видно от снимковия материал, управлявания от жалбоподателя се е движил в посока към гр.В., което е изрично отразено, както в АУАН, така и в НП. Обстоятелството, че в протокола за използване на АТСС е отразено, че посоката на движение на контролираните МПС е от С. към В., като е подчертано и в двете посоки, не представлява противоречие, а необходимо уточнение. Когато се контролира движението на МПС само в едната посока, тогава не се подчертава «двете посоки», а колкото до посочването на «С.-В.»

това е наименованието на пътя, което задължително следва да присъства.

Съдът намира за неоснователно възражението в жалбата, касаещо неспазване на разпоредбата на чл. 91, ал. 3 от ЗМВР. Съгласно разпоредбата на чл. 85а от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл. 39, ал. 4, се прилагат разпоредбите на Закона за движението по пътищата. С разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП е било въведено задължение за обозначаване местата за контрол на скоростта чрез поставяне на пътни знаци и публикуване им, но считано от 09.07.2017 г. тази норма е била отменена. Нито в ЗАНН, нито в ЗДвП в редакцията им, действаща към датата на извършване на нарушението е въведено задължение за разгласяване използването на АТСС, поради което и липсата му, не може да се приеме за допуснато процесуално нарушение, още по-малко пък съществено такова.

Настоящата инстанция не споделя изложените съображения за маловажност на случая, не само поради данните за налагани наказания по ЗДвП на жалбоподателя/справка за нарушител/водач – л.21/, а и поради изричната разпоредба на чл.189з от ЗДвП, в сила от 23.12.2021 г., съгласно която за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания.

При определяне на наказанието наказващият орган е съобразил правилно основанието за налагането му и е наложил единственото предвидено в закона, действащ към датата на извършеното нарушение наказание за това нарушение.

Поради изложеното съдът приема, че в хода на административнонаказателното производство при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на обжалваното НП, поради което обжалваното НП е законосъобразно и обосновано и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на процеса следва да бъде оставено без уважение искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, като неоснователно.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 22-0906-000840/31.08.2022 год.на Д.П.Д., Началник група сектор ПП към ОД на МВР-Ловеч, с което е наложена на основание чл. 53 от ЗАНН и чл.182,ал. 1,т.6 глоба в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и на основание Наредба № I-з-2539 на МВР са отнети общо 12 контролни точки на В. Л. Л. от гр.Д., ЕГН:*****, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, КАТО ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноси, като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните,че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____